

Uitgesproken fraaie koorzang

Na de pauze is het er helemaal: overgave, passie, uitgesproken fraaie koorzang. En daar is niet eens een orkest voor nodig. Van het Onze Vader (O Padre nostro) van Verdi maakt Toonkunstkoor Leiden in combinatie met COV Excelsior Leiderdorp een beeldschoon juweel. Niets opera-achtigs kleeft aan dit werk. Slechts behagende, vindingrijke harmonieën die groots uitdijen en troostend inkrimpen, waarin een prachtige melodie zich ontvouwt. A capella (zonder begeleiding) ontwikkelt dit grootkoor een warm homogene klank en een betekenisvolle dynamiek. Ook als de stemsoorten (solistisch) na elkaar vallen is de toon zuiver en klankvol; voorbeeldige mannenstemmen die eensgezind de diepte ingaan in 'col volto prosto'. Een gebed dat rechtstreeks de hemel in zweeft.

Hans van der Toorn dirigeert uit z'n hoofd, doeltreffend en bevlogen, zingt letterlijk alles mee; wat een prestatie! Zeker als hij in Dvořák's Te Deum ook het Leiderdorps Kamerkoor aanvoert. Waren intens samenspel, zuiverheid (met name

Muziek

Toonkunstkoor Leiden en COV Excelsior Leiderdorp o.l.v. Hans van der Toorn, m.m.v. Michelle Mallinger (sopraan), Jules Schaap (tenor), Matthijs Mesdag (bas) en het Leiderdorps Kamerorkest. Gehoord: 1-11, Pieterskerk, Leiden.

bij de violen), zindering behoorlijk ver te zoeken in Puccini's *Messa di Gloria*, in het *Te Deum* vinden solisten, koor en orkest elkaar in gezamenlijk enthousiasme. Van der Toorn dwingt tot één gepassioneerde visie.

Vanaf het *Te Deum laudamus* zit iedereen al op één lijn. Stralend groot koper, rinkelende 'cymbalen', in toenemende mate zuivere violen, gretige celli en contrabas en ook de andere blazers omranken het grootkoor puur feestelijk. Dat stimuleert en inspireert de vocalisten, die in alle geledingen evoca-

tief, lyrisch, soms bedwelmend zingen. Mooi voorbeeld het repeterende 'Miserere nostri, Domine'. Als een bede stijgt 'Te ergo, quaesumus' op, delicaat zangerig en verlangend.

De solisten in dit sfeerrijke werk met Tsjechische harteklop overtuigen beiden voor de volle honderd procent. Matthijs Mesdag (bas) en Michelle Mallinger (sopraan) zingen vanuit hun tenen, voluit, en zeer betrokken bij tekst en muziek. Het koor, begeleid door heerlijk toeterende hoorns, schallende bekkens, denderende trom en een gloedvol plenum zingt overweldigend mooi in het laatste *Hallelujah*, omhelst vol spirit en power het duet *Benedicamus Patrem*, dat op zich zelf al een fantastisch kunstwerkje is binnen het geheel. Voorafgaand aan deze twee prachtstukken valt Puccini's beetje protserige *Messa di Gloria* niet mee. Koor en orkest zijn in dit complexe stuk bepaald nog niet op dreef; het groeit met name de violen van het LKO boven het hoofd.

Lidy van der Spek